

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:252

av Per Ramhorn (SD)

Likvärdiga möjligheter till anhörigstöd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjligheten att harmonisera anhörigstödet mellan kommunerna så att ett likvärdigt stöd kan erbjudas oavsett kommun.

Motivering

Idag finns det hjälp och stöd att erhålla då man vårdar en anhörig. Anhörigstöd är viktigt för både anhöriga och samhället. För anhöriga handlar det om att få stöd och känna uppskattning för de insatser de gör för en närstående. Men det handlar även om den anhöriges behov av vila och att kunna hantera vardagen på bästa möjliga sätt.

Idag kan dock anhörigstödet se olika ut beroende på kommun, även om kommunerna tillhör samma landsting. Ur 5 kap. 10 § socialtjänstlagen: ”Socialnämnden ska erbjuda stöd för att underlätta för de personer som vårdar en närstående som är långvarigt sjuk eller äldre eller som stödjer en närstående som har funktionshinder.” Dock preciseras inte hur det ska gå till. Sett till ekonomiska aspekter finns både hemvårdsbidrag och anhöriganställning. Det finns såväl vårdbidrag som närståendepenning. Det finns även olika möjligheter till avlösning, anhörigrupper och föreläsningar såväl som möjligheter till korttidsboende m.m.

Det är positivt att det finns så pass mycket hjälp som idag kan erbjudas. Det problem som vi däremot ser är att alla varianter och skillnader mellan kommuner kan uppfattas som både otydliga och krångliga. Socialstyrelsen har tagit fram en handbok som heter ”Stöd till anhöriga – vägledning till kommunerna för tillämpning 5:e kapitlet 10 § i

SoL”. Trots detta visar Socialstyrelsens rapport ”Stöd till personer som vårdar eller stödjer närstående” på slående skillnader mellan kommunerna vad gäller om kommunen har utvecklat och dokumenterat strategier i måldokument eller verksamhetsplaner för tillämpningen av 5 kap. 10 § SoL. Inom verksamhetsområdet äldrevård hade 76 % genomfört detta, men inom området funktionshinder endast 56 %. Inom individ- och familjeomsorg så få som 39 % av kommunerna.

Mot bakgrund av ovanstående samt det faktum att lagen skrevs om år 2009 och att det idag, fem år senare, fortfarande inte har utformats en enhetlig möjlighet och likvärdiga möjligheter till stöd mellan kommunerna, menar jag att riksdagen bör ålägga regeringen att utreda och forma ett mer likvärdigt ramverk så att samma möjligheter finns oavsett kommun.

Per Ramhorn (SD)